

Burgemeester en Wethouders van de gemeente
Maassluis

Cc: Gemeenteraad Maassluis

uw kenmerk	Geen	datum	10-10-14
ons kenmerk	Okt-2014-1	bijlage(n)	Geen

onderwerp Advies over de rapporten:

- Concept Beleidsnotitie Jeugdhulp 2015/2106
- Concept Verordening Jeugdhulp Maassluis 2015

Geacht college van Burgemeester en Wethouders

Ten aanzien van bovengenoemde rapporten brengt de Adviesraad Samenlevingszaken Maassluis (AS) graag advies uit. Het advies is voorbereid en geschreven door de werkgroep Jeugd. De inhoud van dit advies bestaat uit de volgende items:

- 1) Algemene opmerkingen
- 2) De toegang tot jeugdhulp
- 3) Het wijkteam Jeugd
- 4) Het Persoons Gebonden Budget
- 5) Inkoop
- 6) Inspraak en medezeggenschap, cliënt- en ouderparticipatie
- 7) Privacy
- 8) Communicatie
- 9) Evaluatie
- 10) Overig
- 11) Tenslotte

1) ALGEMENE OPMERKINGEN

a) De werkgroep Jeugd van de AS is betrokken geweest bij de ontwikkelingen van beide concept rapporten. Voordat deze openbaar werden gemaakt voor inspraak heeft de werkgroep al inzage gehad en hierover een gesprek kunnen voeren met beleidsambtenaren Jeugd. Dat heeft de werkgroep erg gewaardeerd.

Verschillende opmerkingen van de werkgroep zijn reeds opgenomen in de huidige concept rapporten, waaronder verduidelijking van enkele tekstgedeelten.

Er zijn echter opmerkingen en vragen blijven liggen, die in dit advies tot uitdrukking zullen komen.

b) De beide rapporten zijn toegankelijk geschreven en de sfeer die de rapporten uitdragen is prettig: de gemeente wil graag openheid, inspraak en is bereid tot bijstellen. Zij wil iedereen geven wat nodig is, uiteraard wel binnen bepaalde grenzen. De problematiek van de drie wetten (de Jeugdwet, de WMO en de Participatiewet) en de raakvlakken tussen deze wetten zijn goed in beeld gebracht. En de gemeente ziet het als een opdracht die op elkaar aan te sluiten. Ook de opsomming van ontwikkelopgaven geeft een goed inzicht in wat er te doen staat.

Maar dan stukt het toch enigszins:

-Graag concreter omschrijven hoe dit zeer ingewikkelde en omvangrijke proces vanuit de gemeente gemanaged gaat worden (de regiefunctie van de gemeente).

- Hoe wordt er daadwerkelijk voor gezorgd dat de integratie van de drie wetten vanuit de optiek van dat ene gezin, die ene burger, gerealiseerd gaat worden?

- Wat zijn de meest belangrijke en/of meest ingewikkelde onderdelen?

- Wat betekent dit laatste voor de monitoring? Welke “meetmiddelen” worden hiervoor gehanteerd?

- Hoe worden de kosten in de hand gehouden?

c) In de rapporten wordt niet consequent gesproken over “het wijkteam Jeugd”. Regelmatig wordt er slechts gesproken over “het wijkteam”. Vanuit de context zou men kunnen opmaken dat dit toch betrekking heeft op “het wijkteam Jeugd”. Echter omdat er sinds kort binnen Maassluis ook sprake is van een “sociaal wijkteam”, wat een totaal ander team is, is het wellicht toch verstandiger (om verwarring te voorkomen) om in deze rapporten consequent te spreken over “het wijkteam Jeugd”.

d) Binnen de nieuwe WMO wordt er gesproken over “algemene voorzieningen” en “maatwerkvoorzieningen”. Binnen de jeugdhulp wordt in deze rapporten gesproken over respectievelijk: “overige voorzieningen” (of “basishulp”) en “individuele voorzieningen”. Gezien de integraliteit zou het beter zijn om dit jargon gelijk te stellen. Nu heeft de AS begrepen dat deze benamingen landelijk zijn bepaald en dat de gemeente Maassluis hier niets aan kan veranderen, behalve door dit b.v. onder de aandacht te brengen bij de VNG.

e) Leer van de Deense decentralisatie jeugdhulp. Deze heeft 7 jaar geleden plaatsgevonden. Op het gebied van preventie heeft het in Denemarken goed uitgedaan. De aanpak van misbruik van alcohol, drugs en beginnende criminaliteit heeft positieve resultaten. Echter voor “de zwakke groepen” in de samenleving blijkt het resultaat negatief te zijn. De specialistische jeugdzorg wordt afgebroken en de kwaliteit van de jeugdzorg holt achteruit. Verdiep u in, en leer van hun aanpak: wat heeft goed uitgedaan, wat juist niet?

2) DE TOEGANG TOT JEUGDHULP

a) Toegang is mogelijk o.a. via de huisarts, medisch specialist of jeugdarts. Er komt niet duidelijk in de rapporten naar voren hoe dit geregeld is. Kan de huisarts slechts verwijzen naar instellingen/instanties waar de gemeente een contract mee heeft? De AS heeft begrepen van niet. Mocht de arts het meer passend vinden om de patiënt/cliënt naar een andere hulpinstelling/instantie te verwijzen dan mag hij dat doen.

Vragen hierbij zijn:

-Wie financiert dat dan?

-En wordt de kans op “shoppen” dan niet erg groot? Wanneer de ouders iets niet gedaan krijgen voor hun kind via het wijkteam Jeugd, dan zouden ze dit dus kunnen proberen via de huisarts of andersom.

-Is er goede communicatie tussen de artsen en gemeente? Dit is essentieel als arts en gemeente op één lijn willen staan.

-Worden artsen betrokken bij de inkoop van jeugdhulp? Zij hebben ervaring met de verschillende instanties, die de gemeente goed zou kunnen gebruiken.

b) Toegang is tevens mogelijk via de gemeente.

In beide rapporten is niet duidelijk wat bedoeld wordt met “via de gemeente”. Ouders en jeugdigen kunnen een hulpvraag melden bij het college.

Het wijkteam Jeugd wordt niet genoemd. Terwijl het duidelijker zou zijn als vermeld zou worden dat de gemeente de financiële verantwoordelijkheid draagt, maar dat zij het wijkteam Jeugd heeft gemandateerd voor het nemen van beslissingen. Op die manier handelt het wijkteam Jeugd namens de gemeente/het college. Als burgers dit niet weten denkt men misschien bij een gemeenteloket aan te kunnen kloppen voor hulp, terwijl men hiervoor toch echt bij het wijkteam Jeugd moet zijn.

c) Toegang via de gecertificeerde instelling:

Is het al duidelijk welke instellingen dit zijn? De gecertificeerde instelling is gebonden aan de jeugdhulp die de gemeente heeft ingekocht.

Ook hier de vraag: is er goede communicatie tussen gecertificeerde instelling en gemeente?

d) Toegang via het AMHK/MVT

Het AMHK wordt het Meldpunt Veilig Thuis (MVT). In de concept beleidsnotitie is daar melding van gemaakt, in de concept verordening niet (zie pagina 9 bovenaan). Het zou volledig zijn om deze naamsverandering ook in de verordening te noemen.

3) HET WIJKTEAM JEUGD

De werkgroep Jeugd van de AS heeft regelmatig overleg met de coördinator van het wijkteam Jeugd, mevrouw W. Sprong. Ook heeft zij een aantal maanden geleden een presentatie gegeven over de werkwijze van het wijkteam Jeugd in een vergadering van de

AS, tevens wordt de AS betrokken bij bijeenkomsten van “het wijkteamnetwerk”. De AS wordt, tot genoegen, goed op de hoogte gehouden van de ontwikkelingen van dit wijkteam. Reagerend op de beide rapporten leven er bij de AS toch nog enkele vragen en opmerkingen:

a) In de concept verordening is niet terug te vinden wat de termijn is om tot een gesprek te komen na de eerste melding. Dit is wel belangrijk om te vermelden, daar het wijkteam Jeugd streeft (zo heeft de AS begrepen) om binnen een week contact op te nemen met de desbetreffende ouder of het gezin. Dat is snel en positief. Of wordt dit niet vermeld omdat men dit toch niet waar kan maken? Als het anders is, dan is het evengoed belangrijk dat er een termijn genoemd wordt.

b) Het wijkteam Jeugd valt onder de pilot NWN, samen met de wijkteams van Vlaardingen en Schiedam. Wel kiezen de gemeenten voor verschillende werkwijzen (zie pagina 6 van de conceptbeleidsnotitie). In de tweede helft van 2014 zullen de werkwijzen verder worden uitgetest en vastgelegd.

In hoeverre is er sprake van overleg en samenwerking tussen de drie steden? Is men steeds op de hoogte geweest van elkaars plannen? Uitwisselingen van ideeën en ervaringen is essentieel als het om regionale samenwerking gaat.

c) Op pagina 10 van de conceptbeleidsnotitie staat:

“Door te investeren aan “de voorkant”, door minder dure ondersteuning via o.a. wijkteams en vroegtijdige inzet van specialistische expertise, kan een financieel positief effect bereikt worden, zonder dat de hulp aan jeugdigen er onder lijdt”.

Dit is te zwart-wit gesteld. Men kan nog niet weten of de hulp aan jeugdigen hier niet onder lijdt. Dit moet nog blijken. Daarom is goede en tijdige evaluatie en monitoring een vereiste.

d) De ontwikkelopgaven m.b.t. preventief jeugdbeleid, die op pagina 16 en 17 van de concept beleidsnotitie zijn genoemd, zijn prima! De AS is zeer benieuwd hoe deze zich daadwerkelijk gaan ontwikkelen.

Het verder uitwerken van kwalitatief hoge deskundigheid in de intakefase (het gesprek) waardoor snel passende ondersteuning te realiseren is, is een heel goed streven en wat betreft de AS een noodzakelijkheid. Alles valt of staat met een juiste indicatie. Indien sprake is van b.v. verstandelijke beperking en/of psychiatrisch ziektebeeld is het van belang dat dit tijdig wordt herkend.

e) Op pagina 20 van de concept beleidsnotitie staan negen essentiële vragen vermeld wat betreft “Eén gezin, één plan, één regisseur”. De AS is blij dat de gemeente streeft naar antwoorden hierop. Echter die antwoorden moeten wel snel gevonden worden (vóór 2015). Ook de AS kan beperkt verder werken/adviseren als de antwoorden op deze vragen nog niet zijn gegeven:

- 1) Willen we in Maassluis blijven werken met aparte wijkteams voor Jeugd? En met GOSA? Zo ja, hoe zorgen we dan voor samenhang met het sociaal wijkteam? Zo nee, hoe integreren we beide aanpakken?
- 2) Hoeveel wijkteams (sociaal en Jeugd) zijn er in Maassluis nodig?
- 3) Tot hoever kunnen de sociaal-wijkteams en wijkteams Jeugd gaan? Welk aanbod kan vanuit deze wijkteams toegewezen worden zonder indicatie? Welke maatwerkvoorzieningen kunnen de leden van deze wijkteams indiceren (via mandaat vanuit het ROGplus)?
- 4) Wat is de werkwijze (gesprek, onderzoek en indicatie) in het sociaal wijkteam in relatie tot ROGplus, Stroomopwaarts en het wijkteam Jeugd?
- 5) Hoe zorgen we voor een goede structurele afstemming met Stroomopwaarts?
- 6) Hoe zorgen we voor een goede afstemming met de wijkverpleegkundige en de (huis)arts?
- 7) Hoe willen we de frontoffice/loketfunctie in relatie tot deze wijkteams organiseren (WMO-loket, Servicepunten, Vraagraak en CJG-balie)?
- 8) Hoe past het Vrijwilligerssteunpunt in deze aanpak?
- 9) hoe willen we het sociaal wijkteam en het wijkteam Jeugd financieren? Hoe zorgen we voor de juiste prikkel?

De AS ziet graag nog toegevoegd aan deze vragen:

- 10) Bereiken we de juiste mensen met een zorg/hulpvraag?
- 11) Zijn we laagdrempelig genoeg? Weet de burger de weg te vinden?
- 12) Is er al iets te zeggen over de waardering van de burger voor de verschillende wijkteams?
- 13) Hoe kunnen we evalueren? Zijn er voldoende gegevens voorhanden? Is vooraf aangegeven waarop we kunnen toetsen?

T.a.v. punt 10 en 11: Wat kan er het beste gedaan worden als ouders zelf niet in staat zijn hulp in te roepen of dat niet willen? Het gaat dan vaak om kinderen met zware opvoed- of opgroei problemen die intensieve hulp nodig hebben. Die kinderen dreigen sowieso tussen wal en schip te raken omdat de budgetten voor specialistische zorg onder druk staan.

f) Op pagina 9 van de concept beleidsnotitie onder 2.5 staat geschreven:

“De Jeugdwet en de WMO liggen in elkaars verlengde. De Jeugdwet heeft betrekking op jeugdigen tot 18 jaar. Als jongeren daarna nog ondersteuning nodig hebben vallen zij onder de WMO. Met name voor de groep 18 tot 23 jarigen is het belangrijk een goede aansluiting te zoeken bij de sociale infrastructuur die op het terrein van jeugd ontwikkeld is”

Het is inderdaad belangrijk dat dit goed geregeld wordt, om een “gat” in de hulpverlening te voorkomen. Wordt hier momenteel al aandacht aan besteed? Hoe gaat dit concreet vorm krijgen?

g) Goed dat de gemeente Maassluis onnodige bureaucratie zo veel mogelijk wil voorkomen (zie artikel 5 van de toelichting van de concept verordening): zo weinig mogelijk dubbel doen! En het is belangrijk om meer te dóen dan te schrijven!

4) HET PERSOONS GEBONDEN BUDGET

a) Opvallend is dat er niet wordt gesproken over het PGB in de concept beleidsnotitie, alleen kort in het kader van de WMO, terwijl er toch ook het één en het ander gaat veranderen met betrekking tot de jeugd. Slechts in de concept verordening wordt hier op ingegaan.

b) In de concept verordening wordt niet genoemd dat het PGB niet meer direct op de rekening van de cliënt wordt gestort, maar dat dit vanaf januari 2015 via de SVB gaat gebeuren. Voor de volledigheid is het goed om dit toe te voegen. Hoe wordt dit geregeld voor ouders die betaald worden vanuit een PGB omdat zij zelf voor hun kind willen zorgen? Gaat dit vanaf 2015 ook via de SVB?

c) Artikel 10, 2b van de concept verordening zegt het volgende:

“Het college verstrekt aan de jeugdige en zijn ouders alleen een PGB als (o.a.) de jeugdige en zijn ouders objectief hebben onderbouwd dat zij de individuele voorziening die wordt geleverd door een aanbieder, niet passend achten”.

Dit is een zware eis. Niet iedereen kan evengoed onderbouwen en beargumenteren waarom die individuele voorziening, de zorg in natura, niet passend zou zijn. Dit is o.a. afhankelijk van de soort hulpvraag van het kind, van het niveau en/of uitdrukkingsvaardigheid van de ouders.

Mocht deze eis toch door gaan, is het dan mogelijk dat ouders gebruik kunnen maken van cliëntondersteuning om hen daarbij te helpen?

d) Artikel 10, 8e van de concept verordening zegt het volgende:

“Degene aan wie een PGB wordt verstrekt, kan de individuele voorziening uitsluitend betrekken van een persoon die behoort tot zijn sociale netwerk indien het geen dienst is die rechtstreeks voortvloeit uit een tussen personen bestaande sociale relatie en daardoor als mantelzorg beschouwd kan worden en niet wordt verleend in het kader van een hulpverlenend beroep”.

Dit is erg ingewikkeld omschreven. Wat wordt hier precies bedoeld?

Betekent dit dat PGB alleen in het sociale netwerk gebruikt kan worden als het niet om mantelzorg gaat? Kunnen ouders dan eigenlijk nog wel een PGB krijgen voor het zelf verzorgen van hun kind? Zorg voor je kind is toch immers vanzelfsprekend en staat (als het kind chronisch ziek of gehandicapt is) gelijk aan “mantelzorg”? En hoe zit het precies met inzet van andere familie?

Omschrijf duidelijke kaders.

e) Om misbruik te voorkomen, wat zich in het verleden (en wellicht nog steeds) veelvuldig heeft voorgedaan, is het nodig dat de regels worden aangescherpt (zoals het PGB via de SVB laten lopen). Echter, men moet niet vergeten met welk doel het PGB een aantal jaren geleden is ingevoerd: zelfstandigheid middels het houden van eigen regie. De cliënt/ouder had eigen regie over de inkoop van gepaste zorg of voorzieningen. Hij had vrije keuzemogelijkheid. Vanwege de fraudegevoeligheid lijkt men nu door te slaan naar de

andere kant door een “PGB-ontmoedigingsbeleid” te hanteren. Punt c en d hierboven zijn daar goede voorbeelden van. Dit is tegenstrijdig met de leuzen “zo zelfstandig mogelijk” en “op eigen kracht”, kreten die de participatiemaatschappij hoog in het vaandel heeft staan. Keuzevrijheid en daarover beslissingen nemen behoren tot “zelfstandigheid” en “eigen kracht”.

De AS adviseert om een middenweg te hanteren: stel regels om fraude te voorkomen en voer daarop controle uit, maar maak het niet te ingewikkeld. Beschouw ook het PGB als maatwerk.

Wat betreft de inzet van het eigen sociaal netwerk die betaald wordt vanuit een PGB zou de armoedegrens kunnen worden gehanteerd. Voor ouders die onder de armoedegrens geraken als één van de ouders niet kan werken omdat hij/zij voor hun kind moet zorgen, zou wel een PGB mogelijk moeten blijven.

Inzet van familie is sowieso goedkoper dan het financieren van een professionele kracht. Of nog ernstiger gesteld: Een zwaar gehandicapt kind kan slechts thuis blijven wonen als de ouders zelf voor hun kind zorgen, anders is plaatsing in een dure instelling onvermijdelijk.

5) INKOOP

De inkoop van jeugdzorg is een enorm proces. De media staat er bol van, met name door negatieve geluiden: instellingen, instanties en organisaties hebben nog steeds geen zekerheid van een contract met gemeenten en zijn bang te moeten sluiten. De bezuinigingen dwingen nu al tot ontslagen, wat de kwaliteit niet ten goede komt. Er heerst onzekerheid en angst, niet alleen bij werkgevers en werknemers maar ook bij ouders en jeugdigen.

a) In de concept beleidsnotitie op pagina 12 onder 3.1.2 staat:

“Vanaf de zomer van 2014 maken de drie MVS gemeenten gezamenlijk afspraken met ROGplus over de in te kopen ondersteuning en de uitvoering van diverse procedures”.

-Hoe ver zijn de drie gemeenten hiermee? Is er al meer duidelijkheid?

-Is er nauw contact met bestaande jeugdhulp organisaties? Worden zij goed op de hoogte gehouden van de plannen van de gemeenten MVS? Dit is belangrijk. Transparantie neemt veel onduidelijkheid en dus onzekerheid weg.

b) Niet alle bestaande organisaties zullen wegens de bezuiniging een contract aan kunnen gaan met de gemeente. De verhouding prijs en kwaliteit wordt de afweging. Ook is er ruimte voor innovatie: nieuwe organisaties mogen zichzelf op de markt brengen, waar de gemeente een contract mee aan zou kunnen gaan.

Het toetsen van de kwaliteit van de huidige organisaties is een lastige! Wegens bezuinigingen zijn vele nu al gekrompen en moet daardoor de kwaliteit nog blijken. Efficiënt werken is het nieuwe motto. Maar lukt dit? Ook dit moet nog blijken.

Het gevaar is dat met goedkope, schijnbaar efficiënt werkende en schijnbaar kwalitatief goede organisaties een contract wordt aangegaan. Terwijl andere organisaties, die

kwalitatief wellicht beter zijn, niet worden uitgekozen voor een contract, omdat zij óf duurder zijn óf minder efficiënt opereren.

-Wat zijn de normen om de huidige kwaliteit te toetsen? Hoe wordt er in de loop van de tijd gemonitord?

-Houd te allen tijde het doel voor ogen: Passende hulp aan het kwetsbare kind en de ouders.

6) INSPRAAK EN MEDEZEGGENSCHAP, CLIËNT- EN OUDERPARTICIPATIE

a) De concept verordening jeugdhulp geeft het belang van inspraak en medezeggenschap weer:

“Het college betreft de ingezetenen van de gemeente, waaronder in ieder geval cliënten of hun vertegenwoordigers, bij de voorbereiding van het beleid betreffende jeugdhulp”...

En verder:

“het college stelt cliënten en vertegenwoordigers van cliëntgroepen vroegtijdig in de gelegenheid voorstellen voor het beleid betreffende jeugdhulp te doen”...

(artikel 16, lid 1 en 2, pagina 6 van de concept verordening).

Onder “vertegenwoordigers” kunnen o.a. ouders worden verstaan.

In de concept beleidsnotie wordt wel het kopje “cliënt- en ouderparticipatie” genoemd (zie pagina 21), echter hier wordt verder niets concreets over gezegd.

Verderop (pagina 22) spreekt de concept beleidsnotitie, onder het kopje “communicatie”, over de hoofdlijnen van het communicatieplan, waaronder:

“Er vindt regelmatig overleg plaats met de werkgroep Jeugd van de Adviesraad Samenlevingszaken en oudervertegenwoordiging”

De Adviesraad Samenlevingszaken vraagt zich echter af wat hier wordt bedoeld met “oudervertegenwoordiging”.

b) Als het gaat om “ouderparticipatie” pur sang, is er tot nu toe niets concreet geregeld in Maassluis. De bovengenoemde juridische artikelen onder a, doen vermoeden dat dit geregeld moet worden.

De AS wordt vaak ten onrechte aangezien als een orgaan waarin ouderparticipatie besloten ligt. Natuurlijk hebben ouders zitting in die Adviesraad, echter er is nooit officieel besloten dat “ouderparticipatie” onderdeel van de AS zou zijn. Het past ook niet in de huidige cultuur van de AS: de AS is geen belangenbehartigers-organisatie of cliëntenraad.

Met name bij jeugd is het belangrijk dat ouders mee kunnen praten en medezeggenschap hebben aangaande beleidszaken rond de jeugd(hulp). De participatie van ouders zal dus op een gedegen manier geregeld dienen te worden.

De AS biedt aan hierover mee te denken.

c) In beide stukken wordt niet gesproken over medezeggenschap van scholen. Ook voor scholen gaan verschillende zaken veranderen. Zij hebben b.v. te maken met het wijkteam

Jeugd middels gezinsondersteuners, die gekoppeld zijn aan de scholen (zie pagina 16 van de concept beleidsnotitie).

In hoeverre is deze medezeggenschap geregeld?

7) PRIVACY

Discussies over privacy liggen erg gevoelig.

Ouders willen graag zo veel mogelijk privacy houden, zodat instanties niet vanzelfsprekend toegang hebben tot hun persoonlijke gegevens en gegevensuitwisseling tussen verschillende instanties niet zo maar mogelijk is en beperkt blijft. Scholen en hulpinstanties daarentegen willen het privacyreglement vaak opgerekt krijgen, omdat een dichtgetimmerd privacyreglement samenwerking erg moeilijk maakt en het gehele plaatje rond het kind daardoor verborgen blijft.

Binnen het wijkteam Jeugd werken verschillende instanties samen, die vervolgens hun contacten hebben met o.a. scholen en huisartsen.

Wanneer ouders toestemming kunnen geven voor gegevens uitwisseling tussen verschillende instanties zou er niets aan de hand zijn. Maar wat als er geen toestemming wordt gegeven?

Andersom geredeneerd: b.v. Wat als de school vermoedens heeft van mishandeling van een kind of als daar binnen de school een melding over komt, dan kan de school dit niet melden aan de huisarts. Andersom is dit ook zo.

Dit maakt communicatie en samenwerking wat betreft goede hulpverlening erg lastig.

Aan de andere kant is het gevaar dat als het privacyreglement te ruim wordt genomen er misbruik van de regels kan ontstaan, waardoor zaken te makkelijk verkeerd geïnterpreteerd kunnen worden. Het kwetsbare kind en de ouders zouden daar juist de dupe van kunnen worden.

De privacy-regels zijn landelijk bepaald. Daar kan de gemeente Maassluis niets aan veranderen. Toch wil de Adviesraad nog eens onder de aandacht brengen hoe lastig dit probleem is. Wat is wijs, waar leg je de grens? De gulden middenweg. Maar waar ligt die concreet? Soms zal men toch de belangen van het kind voorop moeten stellen als er een botsing plaatsvindt met de privacy-regels.

Wel is het belangrijk dat de gemeente Maassluis een gedegen privacyreglement heeft, dat voor iedereen duidelijk en toegankelijk is. De burger wil vooral graag weten waar hij aan toe is. Dat voorkomt al veel onrust.

8) COMMUNICATIE

a) Op pagina 22 van de concept beleidsnotitie wordt gesproken over het op te stellen communicatieplan voor de Jeugdwet.

Hoe ver staat het er mee? Het is kort dag!

b) Heel goed dat er een telefoonnummer wordt open gesteld voor cliënten, mantelzorgers en andere betrokkenen om hun zorgen over individuele situaties te kunnen uiten. Ook het organiseren van informatiebijeenkomsten voor de burger is een goed initiatief.

Wat betreft het informeren van de burger zou de AS graag nog de volgende acties aan bevelen:

Informeer de burger ook via de website van de gemeente over de veranderingen in de jeugdhulp en geef informatie over het wijkteam Jeugd.

Doe dit evenzo middels het regelmatig publiceren van berichten in de Schakel en creëer eventueel een “huis aan huis-folder” over deze onderwerpen.

c) Goede communicatie met en informatie verstrekken aan burgers, organisaties en professionals is van essentieel belang om de mens betrokken te houden bij de veranderingen in beleid en zorg. Ook onzekerheid en angst hierover worden op die manier verkleind.

Hoe vager de informatieverstrekking, des te meer onware en uitvergrootte verhalen de kans krijgen een eigen leven te gaan leiden, met alle gevolgen van dien. Wees dat voor!

d) Ook het serviceloket “Vraaggraak” dient de burger met vragen over jeugd(hulp) op een adequate manier te kunnen verwijzen naar het wijkteam Jeugd.

9) EVALUATIE

a) Artikel 17 van de concept beleidsverordening stelt dat het door het gemeentebestuur gevoerde beleid eenmaal per twee jaar geëvalueerd wordt.

De vraag is of om de twee jaar, in een aanlooperperiode waarin er zoveel ontwikkeld en ervaring opgedaan moet worden, niet te lang is. Er moet in deze periode snel kunnen worden bijgesteld.

Waarom niet kiezen voor een paar eenvoudige tussen-evaluaties in die twee jaar tijd?

En probeer nu al concreter aan te geven wát er eens per twee jaar geëvalueerd gaat worden.

b) De AS ziet graag de volgende aandachtsgebieden regelmatig en op professionele wijze gemonitord:

-Het op elkaar aansluiten van de drie wetten;

-De regierol van de gemeente;

- De inrichting, het aantal en werking van de verschillende wijkteams, inclusief de integratie van het wijkteam Jeugd met het sociaal wijkteam;
- Het proces van aanmelding tot effectuering van de hulpaanvraag.

10) OVERIG

a) In de toelichting van de concept verordening wordt bij artikel 8 over de “Aanvraag” vermeld:

“In de verordening is een termijn opgenomen om te beslissen op een aanvraag. De regeling in de Awb geldt onverkort. In artikel 4:13 van de Awb is bepaald dat een beschikking dient te worden gegeven binnen een redelijke termijn van acht weken na ontvangst van de aanvraag”.

Acht weken is erg lang als men op hulp wacht! Is dat “redelijk” te noemen? Natuurlijk is het niet altijd eenvoudig om snel de juiste hulp te indiceren, maar zes weken wachttijd zou maximaal moeten zijn.

Wanneer er uiteindelijk toch zes tot acht weken gewacht moet worden op passende hulp, is het dan mogelijk dat de hulpvrager tijdelijke ondersteuning krijgt? Zo ja, van wie? Zorgt het wijkteam Jeugd hiervoor?

Waarom wordt in de verordening zelf deze maximale termijn van aanvraag niet genoemd, maar slechts in de toelichting?

b) Artikel 9 van de concept verordening: Consultatie- en Diagnoseteam.

In de concept verordening wordt gesproken over het “Consultatie en Diagnoseteam”. In de concept beleidsnotitie wordt gesproken over het CDT, het regionale “Centrale Diagnose Team” (zie pagina 20 onder 4.5).

-Wordt hier hetzelfde bedoeld? Zo ja, wat is nu de werkelijke benaming?

-Betreft dit inderdaad een regionaal team?

-Hoe wordt dit team gefinancierd? Door de verschillende gemeenten die een beroep op hen doen?

-Wie controleert en monitort dit team?

c) Artikel 11 van de concept verordening: Inhoud Beschikking, punt 4, Ouderbijdrage.

Er wordt gesproken over een “mogelijk te betalen ouderbijdrage”. Hoeveel is dat? Omschrijf hoe die wordt vastgesteld.

d) Artikel 15 van de concept verordening: Klachtenregeling.

Er wordt door het college een regeling opgesteld voor het afhandelen van klachten. Is die regeling er al?

In de toelichting op pagina 15 en 16 wordt een ingewikkeld systeem van klachtenregeling beschreven:

Er zijn drie soorten “klachtenregeling-organen”: het gemeentelijk klachtrecht, de klachtenregeling van de hulpaanbieders zelf en een nieuwe klachtenregeling via het college. Het moet wel duidelijk voor de burger zijn waar hij met zijn klacht terecht kan, zonder dat hij het gevaar loopt van het kastje naar de muur te worden gestuurd.

e) Pagina 21 van de concept beleidsnotitie onder punt 5: Onafhankelijke vertrouwenspersoon.

“Op basis van de Jeugdwet heeft de gemeente de taak om er voor te zorgen dat de jeugdigen en ouders een beroep kunnen doen op een onafhankelijke vertrouwenspersoon”.

-Wie financiert die vertrouwenspersoon? De gemeente?

-Is die vertrouwenspersoon kosteloos voor de cliënt?

f) Pagina 7 en 17 van de concept beleidsnotitie noemt het Passend Onderwijs.

Er wordt gewerkt aan een “nota passend onderwijs”.

-Wanneer komt deze nota uit? Is het niet wat laat dat deze nota nu pas uit komt? Vanaf augustus dit jaar is de Wet Passend Onderwijs al ingegaan.

- Worden de scholen betrokken bij het beleid betreffende deze komende nota?

- Op pagina 17 onder 4.2. staat: *“Passend onderwijs: minder thuiszitters en school dichtbij huis”*. Dit kan men niet zo stellig beweren, het is nog niet gebleken. Integendeel: de media spreken eerder over méér thuiszitters, omdat veel scholen kinderen met een beperking (nog) niet willen plaatsen en zij ook vaak niet meer bij speciaal onderwijs terecht kunnen.

g) Het is echter niet alleen kritiek wat de AS wil geven (maar dat blijkt al uit dit advies). Er staan veel goede initiatieven in de rapporten en de gemeente Maassluis is zeker welwillend om de transitie Jeugdzorg zo goed mogelijk te laten verlopen.

Het “kindpakket” b.v. dat op pagina 17 van de concept beleidsnotitie genoemd staat, is een erg goed initiatief: dit pakket is er op gericht te voorkomen dat kinderen de dupe worden van financiële problemen van hun ouders.

h) De AS wilt u graag nog wijzen op de Vlaardingse Stichting Aan Zet.

Deze stichting houdt zich bezig met achterstandsbeleid (onderwijsachterstanden) en opvoedingsondersteuning en richt zich daarbij zowel op ouders als professionals. St Aan Zet bereikt ook de allochtone bevolking op een zeer adequate manier.

De cursussen die de stichting verzorgt voor ouders sluiten aan op de specifieke vragen en behoeften van die ouders (maatwerk) en zijn ook in Maassluis een groot succes.

Signalen die st Aan Zet heeft opgepikt bij Allochtone gezinnen in Maassluis zijn:

-De sociale kaart is onbekend, veel allochtonen weten de weg naar de verschillende instanties in Maassluis niet te vinden.

-Soms is de angst om instanties te benaderen nog groot, o.a. bij mensen die de Nederlandse taal onvoldoende beheersen.

In maart 2014 is het project “Ik ben al één jaar” gestart. Hiermee heeft st. Aan Zet snel een groot netwerk opgebouwd in Maassluis. Het project is een goed instrument om gezinnen op

de hoogte te brengen van de sociale kaart, VVE-voorzieningen en ander ondersteuningsaanbod.

Het doel van dit project is om mensen de weg te wijzen, zodat zij zelf naar instanties gaan en om hulp durven te vragen als dit nodig is.

11) TENSLOTTE

Met bovenstaande adviseringen, opmerkingen en vragen hoopt de AS u van dienst te kunnen zijn.

Net als voor u zijn er ook voor de Adviesraad Samenlevingszaken nog veel zaken onduidelijk. De AS hoopt samen met u, organisaties en de burgers van Maassluis in de loop van de tijd tot meer helderheid van zaken te komen, zodat er steeds meer concrete en doelgerichte afspraken kunnen worden gemaakt.

Het is goed om te starten, om tot uitvoering over te gaan, ook al weten we nog niet helemaal zeker hoe acties zullen uitpakken in de toekomst. Er zullen “kinderziektes” ontstaan waardoor helaas mensen tussen wal en schip zullen gaan vallen. Dit hopen we met ons allen zo veel mogelijk te beperken. Een goede samenwerking hierin is een vereiste.

Samen zetten we de schouders er onder met als doel de leefbaarheid van gemeente Maassluis prettig te houden voor iedere burger, van jong tot oud.

De AS is benieuwd naar uw reactie op dit advies.

Hoogachtend,

Bart Luttk,
Voorzitter Adviesraad Samenlevingszaken Maassluis